

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 215.790 van 17 oktober 2011

in de zaak A. 200.547/IX-7218

In zake : Rony EYMAEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Iris Exelmans
kantoor houdend te 3290 Diest
Schellekensberg 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de POLITIEZONE LANAKEN-MAASMECHELEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kathleen Daenen
kantoor houdend te 3630 Maasmechelen
Hermanslaan 14 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 24 mei 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing waarbij Rony Eymael “niet geschikt” wordt bevonden voor de betrekking van inspecteur van politie in de politiezone Lanaken en van de beslissing waarbij Mario Bussolotto in die betrekking wordt benoemd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 september 2011.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die loco advocaat Iris Exelmans verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Kathleen Daenen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is sinds 1987 tewerkgesteld bij de politie. Sinds 2007 is hij als referentierechercheur (inspecteur) tewerkgesteld bij de federale gerechtelijke politie Brussel-Asse op de opsporingsafdeling van de nationale luchthaven.

3.2. Op 28 oktober 2010 verklaart de gemeenteraad van Lanaken een betrekking van inspecteur van politie, functie lokale recherche, bij mobiliteit vacant. Luidens die beslissing betreft het een gespecialiseerde betrekking, maar kandidaten die niet in het bezit zijn van het vereiste brevet kunnen zich ook kandidaat stellen.

In de vacantverklaring wordt onder meer bepaald dat de brevethouders die geschikt worden bevonden voorrang genieten. Tevens wordt de functiebeschrijving en het gewenst profiel vermeld. De samenstelling van de

selectiecommissie is nader te bepalen door de politiezone en er wordt geen kennistest voorzien.

3.3. Zeven personeelsleden stellen zich kandidaat, waaronder de verzoeker. De verzoeker blijkt de enige te zijn die over een brevet beschikt.

3.4. Op 28 februari 2011 hebben de kandidaten een gesprek met de selectiecommissie. Van deze gesprekken wordt een omstandig verslag opgemaakt. De criteria waarop de kandidaten beoordeeld worden zijn: contactvaardigheid en klantgerichtheid, flexibiliteit, motivatie, kennis beroepsinhoud, kennis politiestructuur en varia (beschrijvende beoordeling). Deze criteria krijgen een wegingscoëfficiënt. De kandidaten dienen in totaal een score van minimaal 60/100 te behalen.

Slechts één kandidaat behaalt dit minimum, met name Mario Bussolotto (69/100). De verzoeker behaalt een score van 52/100; voor de criteria motivatie, kennis beroepsinhoud en kennis politiestructuur behaalt hij geen 50 %. De scores worden verantwoord met een beknopte beschrijving. Aangezien enkel Mario Bussolotto het vereiste minimum behaalde krijgt alleen hij een gunstig advies.

3.5. Op 2 maart 2011 deelt de voorzitter van de selectiecommissie aan de verzoeker mee dat hij door de selectiecommissie als niet geschikt werd bevonden voor de te begeven functie.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.6. Op 15 maart 2011 keurt de politieraad de selectieprocedure en het proces-verbaal, met inbegrip van de rangschikking van de kandidaten, goed en beslist hij de enige geschikt bevonden kandidaat, Mario Bussolotto, aan te stellen in de functie van inspecteur lokale recherche.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

3.7. Op 17 maart 2011 schrijft de waarnemend korpschef aan de verzoeker:

“Tijdens het selectiegesprek voor de commissie worden de kandidaten getoetst aan een aantal criteria, met name contactvaardigheid en klantgerichtheid van de kandidaat, zijn flexibiliteit, motivatie, kennis van de beroepsinhoud, kennis van de politiestructuur en varia, waarin rekening wordt gehouden met ervaring, brevetten en dergelijke meer. Om een gunstig advies van selectiecommissie te krijgen werd een totale score van 60 % vooropgesteld.

U heeft tijdens het gesprek zelf aangehaald dat u zich weinig had voorbereid en vooral steunde op uw parate kennis. Dit houdt in dat een aantal zaken, specifiek voor de lokale politie en haar structuren, u niet of niet helemaal bekend zijn, hetgeen tijdens het gesprek ook naar vore kwam. Bovendien gaf u ook bij de praktijkvoorbeelden regelmatig zeer vage en/of foutieve informatie en probeerde u in discussie te treden over de aanpak hiervan.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. De verwerende partij voert ontvankelijkheidsexcepties aan. De Raad van State onderzoekt die excepties niet; hij beperkt zich in dit stadium van de procedure tot het onderzoek van de tweede grondvoorwaarde voor het bevelen van de schorsing.

V. Onderzoek van de vordering

5. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

6. De verzoeker zet uiteen dat de bestreden beslissingen hem financieel en emotioneel treffen. Volgens hem doet zijn “ongeschiktverklaring” de indruk ontstaan dat hij niet geschikt is voor de functie van rechercheur, terwijl hij die functie reeds jaar en dag uitoefent. Er is geen rekening gehouden met het bezwaar dat hij heeft ingebracht en het wordt voor hem “emotioneel en psychisch” moeilijk om nog aan andere selectiecommissies bij de lokale politie deel te nemen. Zijn “psychische toestand” wordt ondermijnd. Dat ernstig nadeel blijft bestaan zolang de onregelmatige beslissingen niet geschorst en vernietigd zijn. Daarnaast berokkent de ongeschiktverklaring hem ook onherstelbare schade op het vlak van zijn carrièremogelijkheden.

7. De verwerende partij antwoordt dat de verzoeker de functie waarin hij tewerkgesteld is, behoudt. Het bestaan van een financieel nadeel wordt volgens haar niet aangetoond en, wat het moreel nadeel betreft, stelt zij dat een niet-geschikt verklaring voor een betrekking van inspecteur in Lanaken niet impliceert dat de verzoeker aan geen selecties meer zou kunnen deelnemen. Daarnaast houdt een kandidatuur voor een betrekking steeds het risico in dat zij wordt afgewezen, wat betekent dat de betrokkene het nadeel dat daarmee verbonden is moet ondergaan en dat het overigens volledig hersteld wordt door een nietigverklaring. Dat is overigens ook het geval met het verlies van aanzien en vertrouwen bij de collega's.

Beoordeling

8. De verzoeker toont niet aan dat de tenuitvoerlegging van de besteden beslissingen hem een financieel nadeel berokkent. Bovendien maakt hij niet aannemelijk dat een financieel nadeel niet meer hersteld zal kunnen worden na een vernietigingsarrest.

9. De verzoeker percipieert de bestreden beslissingen als een brevet van onbekwaamheid voor de functie van rechercheur, die hij reeds jaren uitoefent, en als een hinderpaal wanneer hij nog aan mobiliteitsrondes in de lokale politie zou deelnemen. Die perceptie is niet correct: hij is niet geschikt bevonden door de selectiecommissie die op grond van een specifieke functiebeschrijving en profiel een beoordeling moest maken van de kandidaturen voor een betrekking in de politiezone Lanaken en die in de uitoefening van haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid besloten heeft tot een minder goede kennis van het werk in de openstaande betrekking, een gebrekkige vertrouwdheid met het lokale niveau en met de politiestructuur. Daarmee is niets gezegd over de wijze waarop hij zijn actuele functie vervult noch over zijn mogelijkheden in komende mobiliteitsrondes, die door andere selectiecommissies of in andere omstandigheden zullen moeten worden onderzocht.

10. Terecht stelt de verwerende partij dat een kandidaatstelling steeds een risico inhoudt dat de kandidatuur niet aanvaard wordt. Het nadeel dat een ambtenaar aan die negatieve beslissing kan verbinden, valt onder het geschapen risico dat geen grondslag kan zijn voor een schorsing. Het nadeel dat de verzoeker in dit geval aanvoert valt niet buiten die categorie.

11. Om de ernst van zijn nadeel te bewijzen, verwijst de verzoeker naar de omstandigheid dat er geen rekening gehouden is met zijn bezwaar. Het is voor de Raad van State evenwel niet duidelijk hoe het afwijzen van een bezwaar met betrekking tot de inhoud van de bestreden beslissingen het bewijs kan inhouden dat het nadeel de vereiste ernst vertoont om een schorsing te rechtvaardigen.

12. De verzoeker toont niet aan dat de bestreden beslissingen hem een nadeel berokkenen dat een schorsing van de tenuitvoerlegging ervan verantwoordt.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 17 oktober 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche